

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Jiřím Jedličkou v právní věci

žalobce: **V.H.**, narozený XXXXX
bytem XXXXX
zastoupený advokátem JUDr. Petrem Čápem
sídlem Lazarská 11/6, 120 00 Praha 2

proti
žalované **CYRRUS, a.s.**, IČ 639 07 020
sídlem Veveří 3163/111, 616 00 Brno
zastoupená advokátem Mgr. Markem Vojáčkem
sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1 – Nové Město

o zaplacení částky 3 034 866 Kč s přísl.

takto :

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 3 034 866 Kč s 8,05% úrokem z prodlení od 1. 1. 2017 do zaplacení, to vše do tří dnů od právní moci rozsudku.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci k rukám jeho právního zástupce, advokáta JUDr. Petra Čápa, sídlem Lazarská 6, Praha 2, PSČ 120 00 částku 1 304 613,88 Kč, to vše do tří dnů od právní moci rozsudku.
- III. Žalovaná je povinna zaplatit České republice na účet Krajského soudu v Brně č. účtu 19-5720621/0710, VS 1922018619, KS 1148 částku 168 299,52 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenu 5. 10. 2018 místně nepřislušnému soudu – Městskému soudu v Praze se žalobce domáhal po žalované zaplacení částky 3 034 866 Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,05% ročně z částky od 1. 1. 2017 do zaplacení, včetně nákladů řízení.
2. Usnesením č.j. 30 Cm 150/2018-12, které nabylo právní moci 18. 6. 2019, soud vyslovil svou místní nepřislušnost s tím, že věc bude postoupena po právní moci Krajskému soudu v Brně jako místně příslušnému. K odvolání žalobce Vrchní soud v Praze usnesením č.j. 2 Cmo 267/2018-22, které nabylo právní moci 18. 6. 2019, napadené usnesení soudu I. stupně potvrdil.
3. Následně byla věc 29. 7. 2019 postoupena zdejšímu soudu.
4. Žalobce v řízení uvedl řadu skutkových tvrzení, která v jeho průběhu doplňoval. V obsahu návrhu na zahájení řízení uvedl, že je žalobce drobným investorem, který na kapitálovém trhu obchoduje od roku 1993 a 22. 4. 2008. Se žalovanou uzavřel v její pražské pobočce, komisionářskou smlouvu, podle níž se žalovaná zavázala vyvinout vlastním jménem na účet žalobce činnost, směřující k dosažení koupě nebo prodeje cenných papírů v souladu s obsahem smlouvy, pokyny žalobce a všeobecnými obchodními podmínkami žalované.
5. Dne 30. 11. 2016 žalobce zjistil, že žalovaná nejdříve 10. 3. 2015 bez jeho souhlasu a vědomí převedla ze zákaznického účtu žalobce na svůj vlastní účet jeho 123 395 ks akcií společnosti Innovative Commerce a.s. (dále jen akcie ICM), IČ 247 29 353, sídlem Varšavská 715/36, Vinohrady, 120 00 Praha 2, a poté tyto akcie žalovaná na základě smlouvy o úplatném převodu akcií z 20. 9. 2016 opět bez souhlasu a vědomí žalobce převedla s účinností k 24. 10. 2016 do vlastnictví pana G.H..
6. Od 30. 11. 2016 do 21. 12. 2016 se žalobce marně telefonicky, písemně i osobně domáhal, aby mu žalovaná vrátila akcie ICM na jeho zákaznický účet, aby je žalobce mohl rozprodávat na varšavské burze cenných papírů. V uvedeném období byly akcie ICM na varšavské burze obchodovány za okolností příznivých pro žalobce (výrazný převis poptávky spojený se značným nárůstem jejich ceny). Výzvy k vrácení akcií, tj. uvedení majetkového účtu v předešlý stav, byly adresovány statutárnímu orgánu společnosti CYRRUS, a.s., avšak nebyly reflektovány. A i náhradní variantu, tj. finanční protiplnění odpovídající tehdejší tržní ceně akcií žalovaná odmítla. Dne 13. 12. 2016 v pražské pobočce žalované za účasti pana M.K., tehdejšího předsedy představenstva žalované a K.K., člena představenstva a ředitele pražské pobočky žalované, při němž nynější účastníci řízení nedospěli k dohodě. Následně tedy žalobce podal dne 14. 12. 2016 podnět České národní bance jako orgánu dohledu nad kapitálovým trhem.
7. Pravomocným rozhodnutím č.j. 2018/59289/570 ze dne 3. 5. 2018 vyslovila, že žalovaná, jako obchodník s cennými papíry, porušila povinnost při obchodování s akciemi společnosti ICM s tím, že při poskytování investičních služeb použila zákaznický majetek, spočívající celkem v 939 424 akcií společnosti ICM, ISIN CZ 0008467735, kótovaných na trhu NewConnect varšavské burzy cenných papírů, patřících jejím 61 zákazníkům, k obchodu na vlastní účet bez předchozího souhlasu těchto zákazníků, když tyto akcie na základě rozhodnutí svého Výboru pro řízení rizik ze dne 9. 8. 2016 prodala dne 24. 10. 2016 třetí osobě, a to poté, co je na základě rozhodnutí zmíněného výboru ze dne 10. 3. 2015 převedla bez souhlasu dotčených zákazníků z jejich zákaznických účtů na svůj vlastní účet, čímž se dopustila správního deliktu osoby, která poskytuje investiční služby podle ustanovení § 157 odst. 3 zákona o podnikání na kapitálovém

- trhu. Pod bodem 62 zmíněného rozhodnutí ČNB uvedla, že žalovaná plně uznala, že provedla neoprávněný prodej investičních nástrojů svých 61 zákazníků ve zmíněném rozsahu kusů akcií společnosti ICM, a deklarovala, že si je vědoma porušení příslušných právních povinností. Obdobně v dopisech ze dne 29. 6. 2018 a 10. 9. 2018, zaslaných právnímu zástupci žalobce, uznala žalovaná své pochybení.
8. V důsledku výše popsaného protiprávního jednání žalobci vznikla újma, kterou znalecký ústav MBM-Hopet, s.r.o. ve znaleckém posudku č. 633-66/2017 ze dne 7. 11. 2017 vyčíslil na částku 3 034 866 Kč.
 9. Znalecký ústav však škodu vyčíslil při uvažovaném prodeji pouhých 35 159 kusů akcií ICM, což je zhruba jen 28,5% akcií žalobce, o něž jej žalovaná připravila, a podle žalobce se tedy jedná spíše o spodní hranici újmy, kterou žalovaná protiprávním jednáním žalobci způsobila.
 10. Žalobce prostřednictvím svého právního zástupce dne 22. 6. 2018 a 3. 9. 2018 vyzval žalovanou, aby mu jako náhradu vzniklé újmy uhradila právě zmíněnou částku, stanovenou znaleckým posudkem. Žalovaná v dopisech ze dne 29. 6. 2018 a 10. 9. 2018, v nichž uznala své pochybení, nabídla žalobci odškodnění v částce 300 000 Kč, na tento návrh však žalobce nepřistoupil. Žalovaná dne 30. 12. 2016 uhradila žalobci částku 46 213,89 Kč, když jako účel platby uvedla „Platba za úplatný převod akcií ICOM ze dne 26. 10. 2016“.
 11. Z výroku rozhodnutí ČNB ze dne 3. 5. 2018 pak, jak žalobce uvedl, jednoznačně vyplývá, jakého zaviněného protiprávního jednání se žalovaná vůči žalobci dopustila, a mezi tímto jednáním a vzniklou újmu žalobce ve výši žalované částky je příčinná souvislost.
 12. Žalobce prokazatelně vyzýval žalovanou k náhradě způsobené újmy v průběhu prosince 2016 a se značnou rezervou je podle něj tak nepochybné, že žalovaná byla povinna nahradit žalobci způsobenou újmu nejpozději do konce roku 2016, a žalobce proto požaduje ze žalované částky úroky z prodlení od 1. 1. 2017, které odpovídají § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb. V souvislosti s obsahem skutkových tvrzení žalobce rovněž požadoval přiznat náhradu nákladů řízení za právní úkony právního zástupce, který je rovněž, jak uvedl, plátcem daně z přidané hodnoty.
 13. K prokázání svých tvrzení žalobce označil listinné důkazy, v průběhu řízení svá skutková tvrzení dále doplňoval a označil další důkazy, prokazující důvodnost jeho žaloby.
 14. Soud dne 4. 9. 2019 rozhodl platebním rozkazem č.j. 19 Cm 186/2019-32, proti kterému žalovaná podala včas odpor.
 15. Následně podáním doručeným soudu 30. 9. 2019 obsah svého odporu doplnil o tvrzení, v nichž učinil nesporným tvrzení žalobce, že mezi žalobcem a žalovanou byla dne 22. 4. 2008 uzavřena komisionářská smlouva, na jejímž základě dochází ke zprostředkování koupě a prodeje investičních nástrojů jménem žalované na účet žalobce.
 16. Dále uvedl, že žalobce prostřednictvím žalované zakoupil na základě zmíněné komisionářské smlouvy 123 395 kusů akcií společnosti ICM, které byly obchodovatelné na trhu NewConnect varšavské burzy cenných papírů od 23. 3. 2011. Podle žalovaného 2. 6. 2014 došlo ze strany varšavské burzy k pozastavení obchodování s těmito akciemi z důvodu neplnění povinností ICM vůči varšavské burze, z důvodu ztráty kotěra (tvůrce cen této akcie) a dále pro neplnění informační povinnosti. V důsledku dřívějších negativních hospodářských výsledků a neplnění burzovních informačních povinností se cena akcií ICM propadla na téměř nulovou hodnotu.

17. Dále žalovaná uvedla, že společnost ICM nevykonává žádnou podnikatelskou činnost, což se promítlo do burzovní ceny akcií a do nulových objemů obchodů s akciemi na zmíněné burze. Žalovaná a klienti (akcionáři) považuje akcie ICM, vzhledem k hospodářským výsledkům a nulové podnikatelské činnosti, za bezcenné. S vedením takto bezcenných akcií ICM na klientských účtech u žalované však byly stále spojené poplatky, které museli klienti platit, což však nechtěli. Proto výbor pro řízení rizik žalované rozhodl o bezpříkazním převodu všech akcií ICM z klientských účtů na vlastní účet žalované, k čemuž došlo 25. 3. 2015. O převodu akcií byl žalobce jako držitel akcií ICM informován ve výpisech majetkových účtů za měsíc březen 2015 ze dne 13. 4. 2015, a žalobce ani žádný z klientů uvedený postup žalované nijak nerozporoval, jelikož si byli vědomi nulové hodnoty akcií. V září 2016 obdržela žalovaná nabídku na koupi všech 939 424 klientských akcií ICM, což bylo 46,24 % vydaných akcií ICM a dne 6. 10. 2016 bylo obchodování s akciemi na burze obnoveno. Dne 24. 10. 2016 žalovaná bezpříkazně prodala všechny tyto akcie kupujícímu, součástí tohoto převodu bylo také 123 395 kusů akcií vlastněných žalobcem. Kupní cenu za prodané akcie žalovaná poměrně k počtu vlastněných akcií rozdělila a připsala oprávněným klientům, žalobce za svých 123 395 akcií obdržel částku ve výši 46 213,89 Kč, a tyto finanční prostředky mu byly připsány na jeho majetkový účet u žalované dne 31. 12. 2016. Následně v listopadu a prosinci 2016 došlo k prudkému vzrůstu cen akcií ICM, kdy nejvyšší cena za jednu akcii byla dosažena na varšavské burze 20. 12. 2016, a to 46,8 PLN, při velmi nízké objemu obchodů.
18. Překotný růst akcií ICM bez nových zpráv a bez jakékoliv obchodní činnosti byl velmi neobvyklý. Žalovaná je jako obchodník s cennými papíry povinna hlásit dohledovým orgánům kapitálového trhu jakékoliv podezření ohledně manipulace trhů s cennými papíry, proto 20. 12. 2016 odeslala podezření na manipulaci trhem u obchodů s akciemi ICM polskému regulátorovi Komisji Nadzoru Finansowego (dále jen „KNF“) a také ČNB, varšavské burze a bance, která prováděla kotaci akcií ICM na burze. Dne 22. 12. 2016 bylo obchodování s akciemi ICM na varšavské burze, na základě rozhodnutí KNF, pozastaveno, neboť tato pojala podezření z možné manipulace s trhem. Dne 19. 1. 2017 zveřejnila KNF na svých webových stránkách oznámení o manipulaci s akciemi ICM ve svém oznámení dospěla k závěru, že skupina spojených ovládajících investorů získala ve společnosti ICM téměř 97 % akcií, a takto rozsáhlá dispozice s akciemi spojených investorů umožnila kontrolovat nabídku a poptávku cen akcií na varšavské burze.
19. Žalovaná však ve svém vyjádření výslovně uznala, že se prodejem akcií ICM ze dne 24. 10. 2016 dopustila nepřikázaného jednatelství, když bez oprávnění žalobce prodala 123 395 kusů akcií ve vlastnictví žalobce.
20. Rovněž uvedla, že z důvodu nepřikázaného jednatelství bylo vůči ní ČNB zahájeno správní řízení, o němž se žalobce zmiňoval, bylo vedeno pod sp. zn. 2017/47/573 a ČNB posoudila nepřikázané jednatelství jako přestupek a v rozhodnutí ze dne 3. 5. 2018, č. j. 2018/59289/570 udělila žalované pokutu ve výši 1 000 000 Kč, když žalovaná ve správním řízení zcela sama uznala, že z její strany došlo ke spáchání správního deliktu a udělenou pokutu bez dalšího uhradila, aniž by podala proti rozhodnutí ČNB opravný prostředek.
21. Jak uvedla žalovaná, není spornou věcí, že došlo k nepřikázanému jednatelství z její strany. V dalším obsahu toho vyjádření se žalovaná zabývala popisem ustálené rozhodovací praxe, kdy k této problematice je podle žalované zaujat konzistentní názor, že „ušlým ziskem se rozumí újma spočívající v tom, že u poškozeného nedojde v důsledku škodné události k rozmnožení majetkových hodnot, ač se to dalo důvodně očekávat s ohledem na pravidelný běh věcí“, když ke stejnému závěru dochází NS ČR v usnesení sp. zn. 25 Cdo 2222/2009 ze

dne 13. 7. 2011 a i v jiných rozhodnutích, přičemž ke stejným závěrům dospívá i komentovaná literatura. Podle žalované nelze hovořit o ušlém zisku v projednávané věci, jelikož po prodeji akcií ICM žalovanou následoval neobvyklý a nepravdivý běh věcí a došlo k prokazatelné manipulaci s cenou akcií ICM na burze. Podle žalované podle § 126 z.č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu se manipulací trhem rozumí jednání, které může zkreslit představu účastníků kapitálového trhu o hodnotě, nabídce nebo poptávce finančního nástroje, nebo jiným způsobem zkreslit jeho finanční kurz, když manipulace s trhem je zakázána a obchodník s cennými papíry, který má důvodné podezření, že určitý obchod může být manipulací s trhem, informuje o tomto bez zbytečného odkladu ČNB, a jak vyplývá již z citovaného oznámení KNF o manipulaci, ke zvýšení cen akcií právě z takového důvodu došlo, přičemž manipulace s cenou je zakázaná obchodní praktika. Pokud by podle žalované nebyly akcie ICM manipulovány, byla by jejich cena stále téměř nulová, jelikož společnost nevyvíjela žádnou činnost, neměla výnosy a měla nulový vlastní kapitál.

22. Žalovaná vyslovila nesouhlas se závěry znaleckého posudku společnosti MBM-Hopet, s.r.o., kdy již podle žalované zadavatel posudku i znalec vychází z premise, že objemy obchodů a proběhlé obchody byly standardní bez vlivu protiprávního jednání. Jak však z uvedeného výše vyplývá, obchodování i objemy obchodů byly manipulovány, a bez této manipulace by k drtivé většině obchodů vůbec nedošlo. Žalovaná považovala metody použité ve znaleckém posudku za nestandardní, a jeho správnost jeho závěru podle něj vyvrací posudek od soudního znalce APOGEO Esteem a.s., který měl stanovit hodnotu jedné akcie ICM k datu jejich prodeje k 24. 10. 2018, když cenu jedné akcie ohodnotil na 0,15 Kč a dále konstatoval, že za růstem kurzu akcií ICM mohla být manipulace s kurzem.
23. Podle žalované tato prodala jednu akcii žalobce za kupní cenu 0,06 PLN (0,38 Kč) a akcie tak byly prodány za přibližně 2,5 násobky jejich hodnoty dle posudku APOGEO Esteem a.s., a žalobce proto obdržel kupní cenu za jeho akcie ve výši uvedené částky 46 213 Kč, když hodnota 123 395 kusů akcií ICM žalobce dle ceny v posudku činila 18 509 Kč. K výši škody se žalovaná odkazovala i na již zmiňované rozhodnutí. Zdůraznila, že ČNB není oprávněna rozhodovat o případné škodě na straně klientů při porušení právních povinností obchodníky s cennými papíry. Tuto pravomoc má pouze soud. Nicméně poskytla v bodě 75 zmíněného rozhodnutí vodítko, jak by mohla být cena klienta vypočtena. Ve vztahu k hodnotě 0,45 PLN za jednu akcii v den, kdy došlo k neoprávněnému prodeji akcií za splnění dalších předpokladů, by částka za 123 395 kusů akcií činila 346 740 Kč.
24. Závěrem žalovaná zdůraznila, že se pokusila spor se žalobcem vyřešit a navrhla mu uzavření smíru. Nabídla žalobci kompenzaci jeho možné újmy ve výši 300 000 Kč, což se při úvaze o smíru žalované jeví jako nejspravedlivější řešení pro výpočet škody. Žalobce však tuto nabídku žalované k řešení sporu smírnou cestou odmítl a žalovaná navrhla, aby soud z uvedených důvodů žalobu zamítl a přiznal k rukám jejího právního zástupce náhradu nákladů řízení.
25. Z listinných důkazů soud zjistil následující:
26. Z obsahu komisionářské smlouvy uzavřené 22. 4. 2008 mezi účastníky řízení soud zjistil, že jejím předmětem byl závazek obchodníka vyvinout vlastním jménem na účet zákazníka činnost, směřující k dosažení koupě nebo prodeje cenných papírů, v souladu se smlouvou pokyny zákazníka a všeobecnými obchodními podmínkami obchodníka s cennými papíry CYRRUS a.s. Vzhledem ke shodnému skutkovému tvrzení účastníků řízení o sepisu a obsahu této smlouvy soud další skutková zjištění z jejího obsahu v odůvodnění neuvádí. Důkaz

- smlouvou o úplatném převodu akcií uzavřenou mezi žalovaným a panem G.H. dne 9. 9. 2016, respektive 20. 9. 2016 soud neprováděl vzhledem ke shodným skutkovým tvrzením obou účastníků o prodeji cenných papírů žalobce na varšavské burze NewConnect jmenovanému.
27. Z obsahu rozhodnutí ČNB sp.zn. SP/2017/47/573 ze dne 3. 5. 2018, jako orgánu dohledu nad finančním trhem, soud zjistil, že žalovaná porušila povinnosti obezřetného poskytování investičních služeb podle § 12 e) odst. 1 zákona o podnikání na kapitálovém trhu, čímž se dopustila správního deliktu, a byla jí za to udělena pokuta 1 000 0000 Kč.
 28. Kromě jiného v odstavcích 35 a 36 zmíněného rozhodnutí ČNB sp.zn. S;P/2017/47/573 ze dne 3. 5. 2018, je popsán způsob a okolnosti prodeje 939 424 kusů akcií Inovative Commerce ze zákaznických účtů všech zákazníků, kteří těmito akciemi disponovali, mimo jiné i akcií žalobce. V odstavci 40 pak bylo ČNB popsáno, kdy přišla reklamace od žalobce, a kdy v průběhu listopadu 2006 si všiml, že se s akciemi IC na trhu NewConnect varšavské burzy začalo obchodovat, a žádal připsání svých akcií zpět na svůj účet. Proběhla schůzka, na které učinila žalovaná návrh na narovnání odpovídající násobku jim tvrzené předchozí tržní hodnoty, navrhnutá částka však zákazníka neuspokojila. V článku 42 odůvodnění pak ČNB uvedla, že žalovaná pojala podezření na manipulaci s trhem při obchodování s akciemi ICM a učinila podněty k jejímu prošetření vůči varšavské burze cenných papírů NewConnect, a následně pak došlo na základě příkazu KNF k pozastavení obchodování s předmětnými akciemi. V odstavci 43 pak je uvedeno, že žalovaná jako účastník zmíněného řízení, vedeného ČNB si je vědom porušení právních předpisů, nezastírá to a nezastíral to ani ve svých vyjádřeních.
 29. Z notářského zápisu NZ 400/2018, sepsaného Mgr. Radimem Neubauerem, notářem v Praze, soud zjistil, že byl sepsán o valné hromadě společnosti ICM a.s., konané 3. 6. 2014, kdy mj. je v jeho obsahu uvedeno, že pod bodem I. odstavec 2, že společnost CYRRUS a.s., tedy žalovaná, disponuje celkem 83 660 kusy akcií společnosti ICM a dále zmíněná společnost zastoupená panem V.H. disponuje celkem 99 512 kusů společnosti o celkové jmenovité hodnotě 199 024 Kč a sám H. pod bodem 3, jak je uvedeno, disponuje celkem 23 883 kusů akcií společnosti na zmíněné valné hromadě. Zmíněná valná hromada přijala mj. usnesení o schválení smlouvy o koupi závodu společnosti Unicorn system a.s., tak jak se o tom zmiňovala žalovaná, a současně pod bodem XI. vyslovila souhlas s ukončením obchodování akcií společnosti na neregulovaném trhu NewConnect varšavské burzy.
 30. Z obsahu znaleckého posudku č. 633-66/2017 znaleckého ústavu MBM-Hopet, s.r.o. soud zjistil, že zmíněný znalecký ústav ocenil balík akcií o počtu 123 395 kusů společnosti ICM a.s., vlastněných žalobcem, za účelem možnosti prodeje či zamýšleného prodeje v období mezi daty 30. 11. 2016 a 21. 12. 2016, ocenění provedl na základě tržních dat z obchodního systému varšavské burzy NewConnect a modelu citlivosti zmíněných akcií. Ocenění, respektive výsledek ocenění je proto v úrovni tržní hodnoty, a při uvažované citlivosti akcií ICM by z předmětného balíku o výše zmíněném počtu kusů bylo podle znaleckého ústavu optimální prodat pouze 35 159 kusů akcií, tento balík pak byl oceněn na základě provedené analýzy tržní hodnotou ve výši 3 034 866 Kč, tedy částkou, které se v tomto řízení žalobce domáhá.
 31. Z dodatku č.1 ke zmíněnému znaleckému posudku, vypracovaného 11. 11. 2021 pak soud zjistil, že za situace, kdy úkolem znalce bylo odhadnout tržní hodnotu neprodaných akcií žalobce znalecká kancelář uvedla, že jelikož akcie nebyly prodány, a nebyla tedy známa skutečně realizovaná cena akcií ICM, bylo nezbytné cenu akcií v jednotlivých dnech modelově

odhadnout a k odhadu vývoje ceny v uvedeném období bylo možné využít údaje o cenách a zobchodovaných akciích ICM z varšavské burzy v období, o kterém se zmiňuje komise pro finanční dozor, ve které byla poptávka po těchto akciích především ze strany skupiny investorů, a z těchto údajů bylo možné zjistit citlivost ceny akcie na množství zobchodovaných akcií, což jsou postupy vcelku běžně aplikované v rámci regresní analýzy tržních dat, která je poměrně široce využívána u oceňovacích metod, založených na principu tržního porovnání, kdy právě pro určení tržní citlivosti je vhodné matematicky vyhodnotit parametr tzv. elasticity.

32. Z obsahu odborného vyjádření Pražské znalecké kanceláře ve věcech znaleckých posudků zhotovitelů APOGEO Esteem, MBM-Hopet, s.r.o. a znalecké kanceláře RSM CZ a.s. soud zjistil, že zadavatelem byl opět žalobce, a ze závěrů učiněných zmíněnou Pražskou znaleckou kancelář s.r.o. soud zjistil, že podle jejího názoru znalecký posudek znalecké kanceláře APOGEO Esteem a.s., předložený žalovanou, nepřihlíží nezávisle a nestranně ke všem známým relevantním skutečnostem, protože zcela pominul hodnocení reálného trhu, na kterém se akcie skutečně obchodovala, obsahuje neúplný postup, když nebral v úvahu vývoj akcie na veřejném trhu, porušoval zásadu nezávislosti a nestrannosti, protože odpovídal na otázky, které předem navodily volbu předpokladu, metod a postupu, čímž mohl být ovlivněn ve prospěch některé strany a rovněž zásadu důvodnosti, neboť neexistuje důvod pro použití ocenění pouze podkladového aktiva, přičemž základním cílem mělo být zjištění hodnoty/ceny akcie a celkově se jeví posudek APOGEO Esteem a.s. jako nepoužitelný pro dané řízení.
33. Rovněž podle Pražské znalecké kanceláře znalecký posudek RSM CZ a.s. manipuluje s pojmy zavádějícím způsobem, nepochopitelně združuje pojmy regulovaný a veřejný ve vztahu k NewConnect burze ve Varšavě, a na tomto základě nelogicky dochází k závěru, že se nejedná o trh, ke kterému se mělo při oceňování přihlížet. Posudek RSM CZ a.s. neodůvodněným způsobem posudek MBM-Hopet, s.r.o. zpochybnil a prohlásil, že posudek APOGEO Esteem a.s., předložený žalovanou, ocenil akcie správně, a to přesto, že byl zpracován za zcela jiným účelem. Uzavřel, že na trhu NewConnect v rozhodném období byly obchodovány akcie ICM a žalobce by mohl tyto akcie reálně prodat (byť v omezeném množství) a stejně by je tak mohla na tomto trhu nakupovat (opět zřejmě v omezeném množství) i žalovaná.
34. Naopak podle jejich závěrů znalecký posudek vypracovaný znaleckou kancelář MBM-Hopet, s.r.o. použil obecně vhodnou metodu ke zjištění, zda mohl žalobce akcie na reálném trhu prodat, v jakém množství a za jakou cenu, protože znalec použil tržní data a jím provedené ocenění odpovídá požadované kategorii tržní hodnoty.
35. Z dalšího znaleckého posudku vypracovaného k žádosti zadavatele – žalobce v tomto řízení, společností PricewaterhouseCoopers Česká republika s.r.o. soud zjistil, že podle zmíněného ústavu posudek, soudem ustanoveného znalce, znaleckého ústavu RSM CZ a.s. nebyl vhodný pro účely soudního sporu z důvodu řady pochybení, kterých se dopustil, když neupozornil na skutečnost, že posudek APOGEO Esteem a.s. je pro potřeby sporu naprosto irelevantní, neboť v posudku APOGEO Esteem a.s. byly nesprávně položeny znalecké otázky pro účely sporu, kdy podle zmíněného znaleckého ústavu je pro účely sporu rozhodné stanovení tržní hodnoty společnosti, a nikoliv stanovení vnitřní hodnoty akcií majetkovou metodou, jelikož danou dobu byly akcie společnosti veřejně obchodovatelné, a podle znaleckého ústavu spočívá právě v nemožnosti své akcie prodat, a to za ceny, za které se akcie společnosti v rozhodném období veřejně obchodovaly (zde soud podotýká, že znalecký ústav v této části posudku vyslovuje právní závěry, které přísluší v projednávané věci učinit pouze soudu). Rovněž uvedl, že posudek RSM CZ a.s. nesplňuje zadání, jelikož vůbec nezohlednil možnosti a podmínky, za kterých by žalovaná teoreticky mohla akcie odkoupit na trhu NewConnect či mimo něj, ačkoliv tyto možnosti byly prokazatelně uskutečnitelné, rovněž posudek RSM CZ

- a.s. označil v souvislosti s posouzením posudku MBM-Hopet, s.r.o. za chybný, mimo jiné z toho důvodu, že posudek MBM-Hopet, s.r.o. zohledňoval reálně uskutečněné transakce s akciemi společnosti v rozhodném období, a pro účely sporu jsou tyto transakce jediné relevantní, provedení těchto transakcí bylo žalobci znemožněno žalovanou.
36. Žalobce v průběhu řízení jako důkazy označil dva znalecké posudky a jeden odborný, v nichž znalci stanovili tržní hodnotu akcií ICM a žalovaná znalecký posudek znaleckého ústavu APOGEO Esteem, který ocenil cenu akcií její vnitřní hodnotou, a tak učinil i znalecký ústav RSM CZ a.s., jmenovaný pro vypracování znaleckého posudku soudem, jehož podjatost žalobce v řízení namítal. Soud proto usnesením č.j. 19 Cm 186/2019-390 ve znění doplňujících usnesení následně ještě ustanovil revizního soudního znalce, znaleckou kancelář KPMG Česká republika, s.r.o., IČ 005 53 115, přičemž na jmenování tohoto revizního znalce se účastníci řízení v jeho průběhu shodli.
37. Tato znalecká kancelář se vyjádřila k povaze trhu NewConnect, kdy uvedla, že je veřejně organizovaným trhem, provozovaným varšavskou burzou cenných papírů jako alternativní obchodní systém, a byl spuštěn v srpnu 2007 pro malé a střední firmy s velkým růstovým potenciálem. Akcie společnosti IC byly uvedeny na trh NewConnect dne 23. 3. 2011. Z důvodu chybějící smlouvy na plnění funkce tvůrce trhu bylo dne 2. 6. 2014 obchodování s akciemi pozastaveno. Obchodování bylo obnoveno 6. 10. 2016 a následně pozastaveno dne 22. 12. 2016 na základě příkazu Komise, který obdržel podnět k prověření možné manipulace s trhem. Obchodování již nebylo obnoveno a dle pozdějšího vyjádření Komise bylo zjištěno (sdělení ze dne 17. 1. 2017), že osobně a kapitálově propojená skupina tří investorů získala (po prodeji předmětných akcií v počtu 939 424 kusů akcií společnosti IC) dominující pozici mezi akcionáři společnosti IC s dispozicí téměř 97% akcií společnosti IC, což této skupině akcionářů umožnilo kontrolovat nabídku daných akcií.
38. Znalecká kancelář popsala oceňovací metody a uvedla, že jedinou vhodnou metodou ocenění je metoda majetková, a to metoda substanční – likvidační, když v podnikání se k datu ocenění nejevilo jako trvale udržitelné, a to s ohledem na skutečnost, že společnost IC k datu ocenění nevykonává žádnou činnost a ani není dostupný žádný výhled (podnikatelský plán) pro její obnovení, a nelze tak dobře použít srovnávací či výnosové metody. Při stanovení hodnoty předmětných akcií byla proto zvolena majetková metoda substanční hodnoty, a to s ohledem na skutečnost, že poslední výkazy předcházející datu ocenění měl znalec k dispozici k datu 31. 12. 2015, přičemž při zpracování tohoto ocenění bylo rovněž přihlédnuto ke všem, v odůvodnění rozsudku citovaným odborným či znaleckým posudkům, zmiňovanému rozhodnutí ČNB a vyjádření Polské kontrolní komise cenných papírů. Skutečnou hodnotu akcií společnosti ICM o počtu 123 395 kusů akcií v původním vlastnictví žalobce, které byly na základě smlouvy o úplatném převodu akcií z 20. 9. 2016 převedeny žalovanou do vlastnictví pana G.H. v období od 30. 11. 2016 do 21. 12. 2016, pro případ rozprodeje těchto akcií žalobcem, resp. pro případ výkupu těchto akcií žalovanou pro žalobce zpět, ať už na trhu NewConnect varšavské burzy nebo mimoburzovní, pak znalecká kancelář stanovila částkou ke dni 20. 9. 2019 ve výši 22 535 Kč, tj. 0,18 Kč na akcii. Na základě dodatku ke zmíněnému znaleckému posudku ze dne 12. 6. 2023, jehož vypracování na žádost žalobce uložil znalecké kanceláři soud, pak žalobce na základě nového usnesení soudu stanovil hodnotu předmětných akcií pro období od 30. 11. 2016 do 21. 12. 2016 byla stanovena hodnota akcií společnosti o počtu ICM vlastněných žalobcem v počtu 123 395 kusů akcií v období od 30. 11. do 21. 12. 2016 částkou 18 587 Kč (tj. 0,15 Kč na akcii).
39. Z rozsáhlého výslechu J.U., ředitele znalecké kanceláře KPMG ČR s.r.o. dne 21. 9. 2023 soud zjistil, že v něm vysvětloval důvody, proč jeho znalecká kancelář ocenila akcie ICM její vnitřní

hodnotou, když zdůraznil, že znalec nemůže určit tržní cenu, neboť to je ta, která je historicky zaznamenána na konkrétním trhu a je daná. Výslovně uvedl, že pro ocenění akcie lze použít ceny dosažené na trhu jenom v případě, že jsou dodatečně likvidní, v tomto případě odkazoval na metodiku ČNB, a že v období mezi 30. 11. 2016 a 21. 12. 2016, ceny akcií společnosti IC výrazně rostly. NewConnect je veřejným organizovaným trhem, který je provozován varšavskou burzou cenných papírů jako alternativní obchodní systém, a byl spuštěn v srpnu 2007, a to především pro malé a střední firmy s velkým růstovým potenciálem, hledající kapitál pro využití svého potenciálu. Díky tomuto profilu musí společnosti splňovat méně formálních povinností a požadavků na informace, než bývá obvyklé na regulovaných trzích. Trh je přístupný skrze členy burzy. Akcie společnosti IC tak nebyly přijaté k obchodování na veřejném regulovaném trhu ve smyslu směrnice Evropské unie č. 2004/39/ES.

40. Další skutková zjištění z jeho výsledku soud v odůvodnění rozsudku neprezentuje, protože nemají význam pro rozhodnutí v projednávané věci.
41. Při výsledku znalce soud ale zjistil, že se žalobce snaží zpochybnit odbornost této znalecké kanceláře. Na dotaz soudu totiž odpověděl právní zástupce žalobce, že se snaží opravdu tak učinit.
42. Z analýzy finanční situace společnosti ICM v jazyce polském a českém překladu bez tlumočnické doložky, předložené v průběhu řízení žalovanou, soud zjistil, že zmíněná akciová společnost nevykonávala žádnou činnost, neměla žádné výnosy, a tudíž žádnou vnitřní hodnotu, analýza byla získána žalovaným od trhu NewConnect varšavské burzy. Tuto analýzu musela zmíněná akciová společnost zpracovat před obnovou obchodování s jejími akciemi na tomto trhu.
43. Z obsahu dopisu žalobce ze dne 2. 12. 2016, adresovaný žalované, soud zjistil, že uvedeného dne žádal žalovanou o zpětné převedení 123 395 kusů akcií ICM na jeho klientský účet, aby s nimi mohl neprodleně nakládat.
44. Odpovědí na zmíněný dopis ze dne 2. 12. 2016 byl přípis žalované ze dne 4. 1. 2017, v jehož obsahu žalobci sdělila, že výzvu k převedení 123 395 kusů akcií společnosti ICM považuje za reklamaci služeb společnosti, a v souladu se zněním všeobecných obchodních podmínek a rovněž žalobci sdělila, že „Společnost ICM dlouhodobě vykazovala záporné hospodářské výsledky a na její valné hromadě dne 3. 6. 2014 byl předložen návrh na prodej závodu, o čemž byli klienti informováni dopisem ze dne 26. 6. 2014. Dne 2. 6. 2014 NewConnect varšavské burzy vyřadil jejich akcie z obchodování, a od tohoto data se s akciemi neobchodovalo, poslední kotace oceňované akcie téměř na nulovou hodnotu (0,39 PLN). V návaznosti na výše uvedené informace byly akcie ICM přesunuty z klientských portfolií na sběrný účet a za účelem šetření nákladů na vedení akcií samostatných klientských účtech. V druhé polovině 2016 nabídl pan G.H. odkup všech bezcenných akcií za celkovou částku 300 000 Kč, na což žalovaná přistoupila a zmíněné akcie jemu prodala. V průběhu října až prosince 2006 došlo k obnovení kotace zmíněných akcií, a to až k růstu jejich ceny až na 40 PLN bez jakékoliv kursotvorné zprávy apod. Žalovaná podala podnět k prošetření možné manipulace s cenou při obchodování s akciemi, podnět 20. 12. 2016 byl odeslán varšavské burze a polské komisi pro cenné papíry KNF, bance POK jako správci akcií a minoritnímu akcionáři společnosti ICM. Na základě podnětu žalované vydala polská KCP příkaz varšavské burze k suspendování akcií z obchodování za období od 22. 12. 2016 do 22. 1. 2017, a protože k pohybu akcie došlo pravděpodobně nezákonnými postupy, nelze podle žalované hovořit o cenách akcie v období říjen až prosinec 2016 jako cenách tržních“.

45. V dalším dopise adresovaném žalované právní zástupce žalobce dne 22. 6. 2018 uvedl, že je nepochybné, jak vyplývá i ze zmíněného rozhodnutí ČNR, že žalovaná se dopustila protiprávního jednání vůči žalobci a mezi tímto jednáním a vzniklou újmou klienta je ve výši 3 034 866 Kč příčinná souvislost, odvolával se na posudek znaleckého ústavu MBM-Hopet, s.r.o., který takovouto výši škody vyčíslil.
46. Další obdobné sdělení, jako odpověď na výzvu k úhradě, odeslala žalovaná žalobci prostřednictvím jeho právního zástupce 29. 6. 2018, v obsahu tohoto dopisu rozporuje výši vyčíslené újmy v obsahu znaleckého posudku MBM-Hopet, s.r.o. Znalcem použité metody považuje za nestandardní, posudek za významně vadný a žalobci sdělila, že má k dispozici znalecký posudek 1400-54/2017 zhotovený znaleckým ústavem APOGEO Esteem a.s., v němž je uvedeno, že reálná hodnota jedné akcie ke dni 26. 10. 2016 byla 0,15 Kč. Dne 22. 12. 2016 pak bylo obchodování s akciemi pozastaveno na základě příkazu polského regulátora a k uvedenému datu činila hodnota jedné akcie 0 Kč. Žalovaná se rovněž odvolávala na výše citované rozhodnutí ČNR č.j. 2018/59289/570, v němž bylo stanoveno pouze systémové pochybení společnosti, nicméně velikost ztráty způsobené klientům není vyčíslována. V bodě 75 rozhodnutí ČNB, jak žalovaná poukázala, je pouze uvedeno, že dle „názoru správního orgánu lze uvažovat ztrátu zákazníků účastníka řízení ve vztahu k hodnotě 0,45 PLN za jednu akcii v den, kdy došlo k neoprávněnému prodeji akcií, ovšem s tou rezervou, že všichni zákazníci účastníka řízení by v daný den kupce pro celkový objem 939 424 kusů akcií, představující přibližně 45% všech akcií společnosti ICM jen těžko našli, neboť v období od obnovení obchodování s předmětnými akciemi dne 6. 10. 2016 do 24. 10. 2016 bylo na trhu NewConnect varšavské burzy cenných papírů zobchodováno pouze 1 711 kusů těchto akcií“. Závěrem žalovaná uvedla, že společnost je ochotna přistoupit na smírné řešení sporu a je ochotna poskytnout klientovi náhradu za 123 395 kusů akcií ve výši 347 604 Kč. Jak je známo, toto ukončení sporu smírným způsobem žalobce neakceptoval.
47. Další obdobný dopis adresoval právní zástupce žalobce žalované 3. 9. 2018, v němž zopakoval důvody, proč má za to, že částka, kterou žalobce po žalované požaduje je důvodná, zdůraznil, že společnost neakceptuje smírné řešení, podle znaleckého posudku MBM-Hopet, s.r.o. byla škoda žalobci způsobena ve výši žalované částky, a pokud žalovaná nevyhoví ani této výzvě k úhradě této částky, bude podána žaloba.
48. Na zmíněnou výzvu žalovaná odpověděla 10. 9. 2018, navrhovala opět smírné řešení, poukazovala na to, že předmět sporu je veden v dosud neukončeném řízení u finančního arbitra pod sp.zn. FA/RI/176/2017 a finanční arbitr je oprávněn spor meritorně rozhodnout. Podání žaloby se proto žalované jeví jako předčasné a neekonomické řešení.
49. Pro přehlednost lze časový sled událostí v projednávané věci pro ilustraci popsat takto:
- Dne 20. 9. 2016 žalovaná uzavírá smlouvu s G.H. o prodeji 939 424 kusů akcií ICM, a to včetně 123 395 kusů akcií ve vlastnictví žalobce. Následně 6. 10. 2016 je na trhu varšavské burzy NewConnect znovu obnoveno veřejné obchodování s akciemi ICM. Dne 24. 10. 2016 je uskutečněn protiprávní prodej (mimoburzovní) 939 424 kusů akcií ICM, včetně 123 395 kusů akcií žalobce, a je zahájen vzestupný trend ceny a objemu akcií ICM. Následně 30. 11. 2016 žalobce informoval žalovanou o úmyslu realizovat prodej svých akcií ICM, a žádal je ihned vrátit. Následně 13. 12. 2016 se uskutečňuje jednání žalobce a žalované o narovnání, vyvolané žalobcem, bez výsledné dohody. Dne 20. 12. 2016 žalovaná dává podnět varšavské

burze a Polské komisi pro cenné papíry k pozastavení veřejného obchodování s akcemi ICM a následně 22. 12. 2016 je veřejné obchodování s akcemi ICM suspendováno.

50. Součástí spisu 30 Cm 150/2018, pod nímž byla žaloba vedena před rozhodnutím o místní nepříslušnosti Městského soudu v Praze v projednávané věci, byla i výroční zpráva žalované, kterou soud jako důkaz neprováděl, neboť její obsah neměl žádný význam pro rozhodnutí v tomto řízení.
51. Z dotazu právního zástupce žalobce ze dne 29. 8. 2022, adresované akciové společnosti Patria Finance soud zjistil, že požádal o sdělení, zda zmíněná společnost v říjnu, listopadu nebo prosinci 2016 zprostředkovala nákup či prodej akcií ICM kótovaných na trhu NewConnect varšavské burzy.
52. Nedatovaným sdělením (založeno na č.l. 411 spisu) zmíněná společnost sdělila právnímu zástupci žalobce, že v rozmezí listopadu 2016 - prosinci 2016 uskutečnila pro klienty prodej v celkovém rozmezí přibližně 10 - 34 PLN za kus v přibližném objemu 15 000 kusů.
53. Z obsahu analýzy finanční hospodářské situace, respektive další hospodářské činnosti, provedené z překladu z polského jazyka, který pro potřeby Obvodního soudu pro Wrocław, Polská republika, soud zjistil, že Úřad komise pro finanční dozor zjistil, že propojená skupina investorů získala dominující pozici mezi akcionáři ICM v rozsahu téměř 97% akcií, což jim umožnilo kontrolovat nabídku akcií této společnosti, a zároveň jeden z investorů uzavíral transakce na akcích společnosti ICM, které měly rozhodující vliv na navýšení a udržení kursů těchto akcií na velmi vysoké a nepřirozené úrovni, a taková situace deformuje základní funkci trhu jako místa formování ze spolehlivého ocenění finančních nástrojů, kdy úřad komise zdůraznil, že riziko přijaté kupujícími akcií není v takových situacích závislé na tržních faktorech, ale na jednání určité skupiny lidí, vůči kterým existuje oprávněné podezření manipulace.
54. Mezi účastníky bylo nesporné, že 22. 4. 2008 uzavřeli spolu komisionářskou smlouvu podle ustanovení § 28 z.č. 591/1991 Sb. o cenných papírech. Podle odst. 3 citovaného ustanovení nestanoví-li tento zákon jinak, řídí se smlouva komisionářská a právní vztahy z ní vzniklé ustanovením obchodního zákoníku, účinného do 31. 12. 2013. V důsledku této skutečnosti se právní poměry mezi účastníky řídí podle ustanovení § 3028 odst. 3 dosavadními právními předpisy, platnými a účinnými do uvedeného data.
55. Žalovaná učinila před podáním žaloby, a i v průběhu řízení, opakovaně, ve svých vyjádřeních nesporným tvrzení žalobce (až na požadovanou výši škody), že se prodejem akcií ICM bez pokynu žalobce dne 24. 10. 2016 dopustil nepřikázaného jednání ve smyslu ustanovení § 744 OZ č.40/1964 Sb. platného a účinného do 31. 12. 2013, tím, že žalovaná uvedeného dne 24. 10. 2016 prodala na trhu NewConnect varšavské burzy 123 395 akcií ICM vlastněných žalobcem. (Stejně by tak bylo i kdyby věc byla posuzována podle § 3006 z.č.89/2012 OZ, když k nepřikázanému jednání, kterého se žalovaná dopustila, došlo, jak je výše uvedeno, dne 24. 10. 2016, tedy až za účinnosti zmíněného zákona).
56. „Podle odstavce 1 cit. ustanovení § 744 OZ, kdo zasáhne do záležitosti jiného, aniž by šlo o odvrácení hrozící škody, odpovídá za vzniklou škodu; v rámci této odpovědnosti odpovídá i za náhodu, ledaže by vznikla i bez jeho zásahu“. Vědom si této skutečnosti, žalovaná nabídla ve dnech 29. 6. 2018 a 10. 9. 2018 žalobci odškodnění ve výši 300 000 Kč, které však žalobce nepřijal. Žalobce za svých žalovanou prodaných 123 395 kusů akcií obdržel částku ve výši

- 46 213,89 Kč dne 31. 12. 2018, což byla částka, která odpovídala ceně žalovanou prodaných akcií v uvedeném počtu kusů vlastněných žalovanou ke dni prodeje dne 24. 10. 2016.
57. V řízení bylo tak pouze sporné, za jakou skutečnou škodu (v jaké výši) v důsledku nepřikázaného jednání, žalovaná žalobci odpovídá. Žalobce požadovanou částku vyčíslil na základě znaleckého posudku společnosti MBM-Hopet, s.r.o. č.633-66/2017 ze dne 7. 11. 2017, v němž byla skutečná škoda znalcem stanovena částkou 3 034 866 Kč, což ovšem byla částka při uvažovaném prodeji pouze 35 159 ks akcií ICM, což byla pouze část z celkového počtu 123 395 kusů akcií, vlastněných žalovanou, prodaných žalovanou na trhu NewConnect varšavské burzy cenných papírů dne 24. 10. 2016.
58. Při stanovení výše škody se tedy mezi účastníky stal sporným způsob jejího výpočtu. Žalobce totiž v řízení požadoval částku, odpovídající způsobené škodě ve výši (aktuální) tržní hodnoty akcie – tržní ceny akcie, což je cena, za kterou se akcie prodávají nebo kupují na akciovém trhu v daném okamžiku, a odráží nejnovější cenu, za kterou jsou investoři ochotni prodat akcie a cenu, kterou jsou ochotni za akcie zaplatit. Tato hodnota se neustále mění, neboť investoři reagují na nejrůznější faktory, kdežto žalovaná měla za to, že škoda vznikla ve výši skutečné (vnitřní) hodnoty akcií, která představuje teoretickou cenu akcie, která odráží současnou a budoucí hodnotu podniku, a často se liší od aktuální tržní ceny akcií. Žalovaná byla sice ochotná žalobci způsobenou škodu uhradit, ale pouze v částce, odpovídající skutečné hodnotě akcií, která je známa jako vnitřní hodnota akcie. Jde o teoretickou cenu akcie, která se pokouší určit, jakou hodnotu by měla mít akcie na základě analýzy fundamentu společnosti, jejího finančního zdraví a budoucích výhledů, a snaží se najít spravedlivou cenu akcie, která by měla být založena na objektivních kritériích.
59. Pro posouzení nároku žalobce byl pro soud klíčovým mj. rozsudek NS ČR 27 Cdo 149/2019 ze dne 3. 2. 2021, na který žalobce v průběhu řízení poukazoval, v jehož odstavci 41 odůvodnění NS ČR uzavřel, že „Vznikne-li někomu škoda v důsledku neoprávněného převodu jím vlastněných zaknihovaných kótovaných akcií na třetí osobu (jako tomu bylo v projednávané věci), může poškozený tvrdit a prokazovat, že by dotčené akcie držel i poté, kdy mu byly „odcizeny“, a že by je prodal k určitému datu. Prokáže-li tato svá tvrzení, může se domoci jak náhrady skutečné škody (ve výši odvozené od kursu akcií ke dni, kdy mu byly „odcizeny“), tak i náhrady ušlého zisku, a to jak „v podobě dividend“ za období, po něž by akcie držel, tak i „v podobě kurzového rozdílu“ ke dni, k němuž by je prodal.“ V odstavci 47 citovaného rozsudku pak NS ČR prezentoval, že obecně platí, že má-li být žalobce s nárokem na náhradu ušlého zisku úspěšný, musí soud na základě tvrzení žalobce (resp. provedeního dokazování a všeho, co vyšlo v řízení najevo), nabýt „vnitřního přesvědčení odpovídající praktické jistotě“, že nebýt protiprávního jednání škůdce, žalobce by s ohledem na **pravidelný běh věcí** získal majetkový prospěch.
60. Žalovaná totiž v řízení poukazovala, pro změnu, na usnesení NS ČR 25 Cdo 2222/2009 ze dne 13. 7. 2011 a komentovala literaturu, podle kteréž ušlým ziskem se rozumí újma spočívající v tom, že u poškozeného nedojde, v důsledku škodné události, k rozmnožení majetkových hodnot, ať se to dalo důvodně očekávat, s ohledem na pravidelný běh věcí. Žalovaná totiž tvrdila, že po prodeji akcií ICM žalovanou následoval naopak na varšavské burze NewConnect neobvyklý a nepravidelný běh věcí, kdy došlo k prokazatelné manipulaci s cenou akcií ICM na burze, a v důsledku toho tuto skutečnost žalovaná oznámila manipulaci s trhem ČNB, jako podklad posloužilo oznámení Polské komise pro finanční dozor (KNF) o manipulaci, ke které došlo ze strany vlastníka akcií, který vlastnil 97% akcií společnosti ICM a mohl ovlivňovat cenu akcií, ze dne 19. 1. 2017.

61. Bylo tedy nutné posoudit, zda nárok žalobce na zaplacení žalované částky, jako škody vzniklé v důsledku nepřikázaného jednání žalované, je prokázanou škodou žalované částce odpovídající, při prokázání skutečnosti o nepravdělném a neobvyklém běhu věci na varšavské burze NewConnect při prodeji akcií ICM.
62. Soud z důkazů žalobcem označených, zejména z korespondence žalobce se žalovanou, z obsahu rozhodnutí ČNB č.j. 2018/59289/570 a z výsledku schůzky žalobce se zástupci žalované vzal za prokázané, že žalobce zamýšlel prodat akcie ICM ve svém vlastnictví za tržní hodnotu akcie (akcií) v období od 30. 11. 2016 do 21. 12. 2016, kdy podle znaleckého posudku znaleckého ústavu MBM-Hopet, s.r.o. mohl žalobce akcie ICM na varšavské burze NewConnect prodat, a že žádal žalobce, aby mu tyto akcie vydal či případně opatřil akcie ve stejné hodnotě jiných číselných řad. Tržní ceně akcií pak odpovídaly závěry v již zmíněném znaleckém posudku společnosti MBM-Hopet, s.r.o., PricewaterhouseCoopers Česká republika s.r.o. a odborném posudku Pražské znalecké kanceláře, s.r.o. Praha.
63. Naopak znalecký posudek APOGEO Esteem, jako důkaz označený žalovanou, i znalecké posudky znalců v řízení soudem ustanovených, tj. RSM CZ a.s. a revizního znalce KPMG Česká republika, s.r.o. stanovily cenu za akcii odpovídající její vnitřní hodnotě. Vypracování revizního znaleckého posudku bylo v řízení zadáno z toho důvodu, že žalobce namítl podjatost soudem ustanoveného znaleckého ústavu RSM CZ a.s. Ostatně následně takto zpochybňoval i odbornost zmíněného znaleckého ústavu KPMG Česká republika, s.r.o., což mj. explicitně uvedl při výslechu znalce – ředitele tohoto znaleckého ústavu dne 21. 9. 2023 do protokolu, přestože na tomto revizním znalci se oba účastníci řízení shodli, jak je již výše v odůvodnění uvedeno. Žalobce totiž setrval v celém průběhu řízení zásadně na svém právním názoru, že soud má při svém rozhodnutí vzít v potaz pouze tržní cenu akcie ICM na varšavské burze NewConnect tak, jak žalobce svůj nárok v řízení uplatnil, nikoliv po znalcích vyžadovat zadání, aby posuzovali skutečnou (vnitřní) hodnotu akcií, jak na základě zadání ji znalecké ústavy v obou zmíněných znaleckých posudcích stanovily, a jak tak učinil i znalec, znalecký ústav APOGEO Esteem v posudku vypracovaném na žádost žalované. Podle názoru soudu je tato úvaha žalobce mylná. Stanovení skutečné (vnitřní) hodnoty akcií je standardní metodou jejich oceňování (jak znalci soudem jmenovaní prezentovali), neboť mimo jiné nelze předem postavit najisto, že žalobce (obecně) v řízení o náhradu škody prokáže (viz. citovaný rozsudek NS ČR 27 Cdo 149/2019), že by dotčené akcie držel i poté, kdy mu byly „odcizeny“ a že by je prodal k určitému datu. V řízení musel soud přihlídnout k žalovaným citované judikatuře - usnesení NS ČR 25 Cdo 2222/2009, podle které je nutné posuzovat, zda se rozmnožení majetkových hodnot dalo očekávat, s ohledem na pravidelný běh věcí. V takovém případě, pokud by soud své rozhodnutí založil pouze na zmiňovaném usnesení, by výše škody odpovídala částce, stanovené v revizním znaleckém posudku znaleckého ústavu KPMG Česká republika, s.r.o. (jeho dodatku), neboť prokazatelně na trhu varšavské burzy NewConnect v rozhodném období došlo k manipulaci s akciemi ICM při obchodování s nimi, a došlo tedy k deformaci základní funkce trhu, jako místa formování spolehlivého ocenění finančních nástrojů, a tedy „k nepravdělnému běhu věci“ jak zjistila KNF PLR, jak ve svém výše zmiňovaném rozhodnutí uvedla ČNB.
64. Soud vzal za prokázaná tvrzení žalobce, že by dotčené akcie držel i poté, kdy mu byly „odcizeny“, a že by je prodal k určitému datu, kdy byly akcie za cenu, odpovídající částce, uvedené ve znaleckém posudku MBM-Hopet, s.r.o. či PricewaterhouseCoopers Česká republika s.r.o. (případně odborném posudku Pražské znalecké kanceláře) za jednu akcii, na trhu varšavské burzy prodávány. Žalobce totiž soud přesvědčil o svém úmyslu takto jednat, opakovaně vyzýval prostřednictvím svého právního zástupce žalovanou, aby mu za tímto

účelem akcie ICM vydala, za tímto účelem si sjednal i schůzku se žalovanou, která mu nabídla smírné řešení formou úhrady žalobcem neakceptovatelné částky, resp. žádal, aby mu byly poskytnuty žalovanou akcie ICM jiných číselných řad stejné hodnoty než těch, které mu žalovaná na varšavské burze cenných papírů NewConnect 24. 10. 2016 bez jeho příkazu prodal a přesvědčil soud, že se náhrady skutečné hodnoty akcií (odvozené od kursu akcie, kdy mu byly odcizeny) domáhá důvodně.

65. Tuto úvahu a zjištění soudu nezměnila ani prokázaná skutečnost žalovanou, že k manipulaci s akciemi ICM na trhu varšavské burzy NewConnect v rozhodném období došlo v důsledku jednání akcionářů, prezentovaném v analýze zpracované pro potřeby Obvodního soudu pro Wrocław Polská republika, kdy Úřad komise pro finanční dozor PLR zjistil, a že propojená skupina investorů získala dominující pozici mezi akcionáři ICM v rozsahu téměř 97% akcií, což jim umožnilo kontrolovat nabídku akcií této společnosti, a jeden z investorů uzavírala transakce, které měly rozhodující vliv na navýšení kursu těchto akcií, a velmi vysoké a nepřirozené úrovni, což podle žalované měl být zásadní (jediný) důvod, proč se žalobce skutečné škody ve výši tržní ceny akcií nedomáhá důvodně.
66. Revizní znalec, znalecká kancelář KPMG Česká republika, s.r.o., dokonce v posudku uvedla, že tržní hodnotu akcie ICM nebylo možné stanovit, neboť odpovídá dané prodejní ceně na trhu v rozhodném okamžiku. Jestliže je totiž podle soudu známa z veřejných zdrojů cena veřejně obchodovaných akcií k určitému datu, není nutné a smysluplné tuto cenu znalecky stanovit.
67. Manipulace s akciemi na trhu jsou bezesporu zakázána obchodní praktika, která může ovlivnit zájmy investorů, nicméně tato skutečnost nemůže mít podle názoru soudu vliv na to, že v důsledku nepřikázaného jednání žalovanou vznikla žalobci škoda, když prokázal (v souladu s citovanou judikaturou NS ČR 27 Cdo 149/2019 ze dne 3. 2. 2021), že by je v rozhodném období na trhu varšavské burzy NewConnect prodal, aby nemohl požadovat náhradu škody ve výši tržní ceny. Jeho nárok na náhradu skutečné škody (odpovídající pouze škodě ve výši 28,5% akcií ICM ve vlastnictví žalobce, které žalovaná na trhu varšavské burzy nepřikázaným jednáním prodala) je proto důvodný. Žalobce nemůže být poškozen, a nemůže jít k jeho tíži, že třetí osoby, vedeny snahou zvýšit cenu akcií ICM, se dopouštěly manipulace s těmito akciemi na zmíněné burze. Žalobce se na těchto nekalých praktikách nijak nepodílel. Je právem vlastníka akcií prodat akcie za nejvyšší cenu, která se na trhu nabízí k datu, kdy se jejich vlastník je prodat rozhodne. Při stanovení výše náhrady škody soud byl v projednávané věci přesvědčen, že žalobce, jako poškozený musí mít tolik, kolik by měl, kdyby k protiprávnímu jednání nedošlo, a nelze proto přičíst k jeho tíži, že došlo k manipulaci s cenou akcií, bylo-li prokázáno, že by poškozený akcie na akciovém trhu, byť v té době zatížené manipulací za jejich aktuální cenu prodal. Z těchto důvodů proto obrana žalované nebyla účinná, přestože prokázala, že k nepravdělnému běhu věcí při obchodování s akciemi ICM na zmíněné burze došlo, a proto podle žalované žalobce měl nárok na náhradu škody odpovídat pouze částce, odpovídající vnitřní hodnotě akcie, kdy tuto svou obranu opíral o citované usnesení NS ČR 25 Cdo 2222/2009 ze dne 13. 7. 2011 a komentovanou literaturu.
68. Soud proto návrhu v celém rozsahu vyhověl, uložil žalované zaplatit žalobci náhradu škody ve výši tržní hodnoty 35 159 kusů akcií žalobce, odpovídající částce ve výši 3 034 866 Kč, včetně úroků z prodlení z žalované jistiny ve výši 8,05% p.a. od data 1. 1. 2017 do zaplacení dle § 2 nařízení vlády ČR č.351/2013 Sb., podle kterého činila k prvnímu dni prodlení reposazba ČNB 0,05%, zvýšená o 8% bodů, když žalovaný se dostal do prodlení s úhradou žalované částky již během prosince roku 2016.

69. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 o.s.ř. a § 150 o.s.ř. Žalobce měl v řízení zcela úspěch, a soud proto přiznal žalobci k rukám jeho právního zástupce na náhradě nákladů řízení částku 1 304 613,88 Kč, z toho náklady právního zástupce činí částku 621.540,70 Kč, podle níže uvedené specifikace, když předmětem tohoto řízení je částka 3.034.866 Kč, která je tarifní hodnotou podle § 8 odst. 1 ve spojení s § 7 advokátního tarifu a odměna za jeden úkon právní služby tak činí 20.460 Kč (úkon, u něhož není uveden odkaz na příslušné ustanovení advokátního tarifu, je účtován podle § 11 odst. 1 písm. b), c), d, resp. g) ATJ):

rok 2018

1. 6. - první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení 20.460 Kč
 3. 9. - sepis výzvy k plnění se základním skutkovým a právním rozbohem 20.460 Kč
 3. 10. - sepis žaloby 20.460 Kč
 22. 11. - sepis odvolání proti usnesení o místní nepříslušnosti - § 11/2c) AT 10.230 Kč

rok 2019

5. 12. - sepis vyjádření k odporu žalované 20.460 Kč

rok 2020

4. 6. - další porada s klientem přesahující jednu hodinu 20.460 Kč
 9. 6. - účast na jednání před Krajským soudem v Brně 20.460 Kč
 8. 7. - sepis vyjádření ve věci samé s návrhem na zadání znaleckého posudku 20.460 Kč
 30. 10. - sepis vyjádření s návrhem na změnu zadání znaleckého posudku 20.460 Kč
 24. 11. - sepis vyjádření k odvolání žalované proti usnesení o ZP - § 11/2c) AT .. 10.230 Kč

rok 2021

26. 7. - sepis návrhu na přerušování řízení na výzvu soudu - § 11/3 k § 11/2 d) AT . 10.230 Kč
 6. 12. - sepis vyjádření na výzvu soudu 20.460 Kč
 17. 12. sepis návrhu na doplnění dokazování - § 11/3 k § 11/2 d) AT 10.230 Kč

rok 2022

20. 1. - účast na jednání před Krajským soudem v Brně 20.460 Kč
 18. 2. - sepis repliky k vyjádření žalované ve věci samé 20.460 Kč
 21. 6. - sepis vyjádření na výzvu soudu 20.460 Kč
 11. 8. - sepis návrhu na doplnění zadání ZP - § 11/3 k § 11/2 d) AT 10.230 Kč
 3. 10. - sepis vyjádření ve věci samé 20.460 Kč

rok 2023

31. 3. - sepis vyjádření ve věci samé 20.460 Kč
 4. 5. - sepis vyjádření ve věci samé 20.460 Kč
 13. 7. - sepis odvolání proti usnesení o znalečném - § 11/2c) AT 10.230 Kč
 8. 8. - sepis vyjádření ve věci samé 20.460 Kč
 21. 9. - účast na jednání před Krajským soudem v Brně 20.460 Kč
 18. 10. - sepis vyjádření ve věci samé na výzvu soudu 20.460 Kč
 9. 11. - sepis vyjádření ve věci samé 20.460 Kč
 23. 11. - sepis odvolání proti usnesení o znalečném - § 11/2c) AT 10.230 Kč

rok 2024

10. 6. - sepis vyjádření ve věci samé 20.460 Kč

19. 6. - účast na jednání před Krajským soudem v Brně 20.460 Kč

70. Součet odměn za těchto 28 úkonů právních služeb činí 501 270 Kč.

71. K této částce žalobci k rukám jeho právního zástupce náleží další níže specifikované částky:

8.400 Kč - 28 paušálních částek náhrad hotových výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu k výše uvedeným úkonům právní služby,

4.000 Kč - 4 náhrady za promeškaný čas dle § 14 odst. 1 písm. a), odst. 3 advokátního tarifu za čas strávený právním zástupcem cestami ke čtyřem soudním jednáním na trase Praha-Brno a zpět, vždy celkem 5 hodin (4 x 1.000 Kč), přičemž právní zástupce ve všech případech cestoval společně se žalobcem jeho automobilem, jak je uvedeno v rámci vlastních nákladů žalobce,

107.870,70 Kč - daň z přidané hodnoty 21 % - Osvědčení o registraci právního zástupce žalobce jako plátce daně z přidané hodnoty, které pod čj. 6218/05/005901/7631 vydal 10. ledna 2005 Finanční úřad pro Prahu 5, je připojeno k tomuto podání.

72. Celkové náklady právního zastoupení žalobce činí 621.540,70 Kč.

73. Žalobce v podání ze dne 3. 7. 2024, vedle požadovaných nákladů, spojených s právním zastoupením žalobce advokátem, požadoval i náhradu cestovních výdajů za cesty s právním zástupcem k soudním jednáním ve dnech 9. 6. 2020, 20. 1. 2022, 21. 9. 2023 a 19. 6. 2024. Soud tyto náklady žalobci přiznal, neboť právní zástupce náklady spojené s cestovným k soudu nepožadoval, je zjevné, že žalobce se svým právním zástupcem cestoval svým osobním vozidlem, k němuž předložil TP. Jde o cesty osobním vozidlem na trasách Kladno-Brno a zpět, níže v odůvodnění specifikované:

3.232,70 Kč - náhrada cestovních výdajů za cestu s právním zástupcem k soudnímu jednání 9. června 2020 vlastním automobilem Nissan Qashqai registrační značky XXXXX na trase Kladno-Brno a zpět v délce celkem 474 km, když sazba za kilometr jízdy činí 6,82 Kč [základní sazba 4,20 Kč podle § 157 odst. 4 písm. b) zákoníku práce ve spojení s § 1 písm. b) vyhlášky č. 358/2019 Sb., spotřeba 8,2 litrů benzínu Natural 95 na 100 km jízdy podle § 158 odst. 4 zákoníku práce, cena benzínu 32 Kč dle § 4 písm. a) vyhlášky č. 358/2019 Sb.],

3.351,20 Kč - náhrada cestovních výdajů za cestu s právním zástupcem k soudnímu jednání 20. ledna 2022 vlastním automobilem Škoda Yeti registrační značky XXXXX na trase Kladno-Brno a zpět v délce celkem 474 km, když sazba za kilometr jízdy činí 7,07 Kč [základní sazba 4,70 Kč podle § 157 odst. 4 písm. b) zákoníku práce ve spojení s § 1 písm. b) vyhlášky č. 511/2021 Sb., spotřeba 6,4 litrů benzínu Natural 95 na 100 km jízdy podle § 158 odst. 4 zákoníku práce, cena benzínu 37,10 Kč dle § 4 písm. a) vyhlášky č. 511/2021 Sb.],

3.834,70 - náhrada cestovních výdajů za cestu s právním zástupcem k soudnímu jednání 21. září 2023 vlastním automobilem Toyota Hilux registrační značky XXXXX na trase Kladno-Brno a zpět v délce celkem 474 km, když sazba za kilometr jízdy činí 8,09 Kč [základní sazba 5,20 Kč podle § 157 odst. 4 písm. b) zákoníku práce ve spojení s § 1 písm. b) vyhlášky č. 467/2022 Sb., spotřeba 8,4 litrů nafty na 100 km jízdy dle § 158 odst. 4 zákoníku práce, cena motorové nafty 34,40 Kč dle § 4 písm. c) vyhlášky č. 467/2022 Sb.],

4.194,90 Kč - náhrada cestovních výdajů za cestu s právním zástupcem k soudnímu jednání 19. června 2024 vlastním automobilem Toyota Hilux registrační značky XXXXX na trase Kladno-Brno a zpět v délce celkem 474 km, když sazba za kilometr jízdy činí 8,85 Kč [základní sazba 5,60 Kč podle § 157 odst. 4 písm. b) zákoníku práce ve spojení s § 1 písm. b) vyhlášky č. 398/2023 Sb., spotřeba 8,4 litrů nafty na 100 km jízdy dle § 158 odst. 4 zákoníku práce, cena motorové nafty 38,70 Kč dle § 4 písm. c) vyhlášky č. 398/2023 Sb.].

74. Soud rovněž přiznal úspěšnému žalobci náklady řízení v částce 205 130 Kč, odpovídající výši záloh zaplacených žalobcem na náklady znalečného, soudem v řízení ustanovených znaleců usneseními č.j. 19 Cm 186/2019-72 ze dne 15. 6. 2020 a č.j. 19 Cm 186/2019-386 ze dne 22. 7. 2022 a částku 151 745 Kč za žalobcem zaplacený soudní poplatek za podání žaloby.
75. V průběhu řízení žalobce zadal vypracování odborného vyjádření znalecké kanceláři Pražská znalecká kancelář s.r.o. a znaleckému ústavu PricewaterhouseCoopers Česká republika s.r.o. v částkách 96 800 Kč a 459 800 Kč. Tyto náklady soud nepovažuje za účelné v jejich celé výši.
76. Jestliže žalobce svým odvoláním brojil v řízení proti výši znalečného, které soud přiznal znalecké kanceláři KPMG Česká republika, s.ro., když usnesení soudu, obsahující podrobné odůvodnění těchto nákladů č.j. 19 Cm 186/2019-559 ze dne 8. 11. 2023 odvolací soud svým usnesením č.j. 8 Cmo 9/2024-587 ze dne 20. 2. 2024, jako věcně správné potvrdil, když v řízení se jednalo o velmi rozsáhlý revizní znalecký posudek, provedený renomovanou znaleckou kanceláří, o níž se takto v předchozím průběhu řízení vyjadřoval i žalobce a znalecká kancelář požadovala za jeho vypracování částku 311 584,68 Kč je částka, kterou žalobce požaduje na náhradě nákladů řízení, odpovídající částce, kterou žalobce zaplatil znaleckému ústavu PricewaterhouseCoopers Česká republika s.r.o. ve výši 459 800 Kč, porovnal-li soud náročnost spojenou s vypracováním obou zmiňovaných znaleckých posudků nedůvodná. Posudek znaleckého ústavu PricewaterhouseCoopers Česká republika s.r.o. byl k vypracování žalobcem zjevně zadán za účelem popření závěrů stanovených ve znaleckém posudku znaleckého ústavu APOGEO Esteem (předloženého žalovanou k prokázání jejího tvrzení) a RSM CZ a.s. a soud dospěl k závěru, že žalobce neosvědčil nezbytnost a účelnost nákladů řízení, kterých se žalobce po žalovaném v tomto případě domáhá.
77. Soud totiž není oprávněn vyžadovat od ústavu PricewaterhouseCoopers Česká republika s.r.o. jakékoliv vysvětlení či podrobnější specifikaci požadovaných nákladů řízení. Doložit výši nákladů řízení, jejich účelnost zásadně stíhá toho účastníka, který se jejich náhrady vůči druhému účastníkovi řízení domáhá. Je tedy také na něm, aby osvědčil jejich nezbytnost, a tím i účelnost (k tomu srovnej rozhodnutí NS ČR 33 Cdo 5607/2016).
78. Jak NS ČR ve svém rozhodnutí 33 Cdo 5607/2016 uzavřel, výši Důvodnost takového nároku (nákladů řízení účelně vynaložených a nezbytných odpovídajících částce, které se žalobce domáhá jako úhrady nákladů za zaplacených znaleckému ústavu PricewaterhouseCoopers Česká republika s.r.o) lze zjistit jen s nepoměrnými obtížemi. Tím je osvědčen postup pro aplikaci volné úvahy soudu podle § 136 o.s.ř., jestliže má soud za to, že jsou v řízení důvody hodné zvláštního zřetele, kdy soud nemusí vyjímečně náhradu nákladů řízení zcela nebo zčásti přiznat (§ 150 o.s.ř.) Volná úvaha je na místě, protože, jak je výše uvedeno, bylo možné porovnat srovnatelné (obdobné) případy v daném místě a čase, resp. které umožnily kvantitativní i kvalitativní posouzení srovnatelných (obdobných) souvislostí porovnáním znaleckých posudků PricewaterhouseCoopers Česká republika s.r.o a KPMG Česká republika, s.r.o., nejedná se tedy o projev libovolné, ničím

nepodložené úvahy soudu (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28. června 2007, sp. zn. 30 Cdo 2625/2007), neboť pouze takové zdůvodnění soudu zakládá alespoň elementární možnost přezkumu správnosti volné úvahy soudu, o níž své rozhodnutí opřel (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 9. dubna 2009, sp. zn. 28 Cdo 418/2009).

79. Soud proto přiznal žalobci náhradu nákladů požadovaných v částce odpovídající zaplacené znaleckému ústavu PricewaterhouseCoopers Česká republika s.r.o pouze ve výši odpovídající nákladům v řízení přiznaných soudem ustanovenému reviznímu znalci, znalecké kanceláři KPMG usnesením č.j. 19 Cm 186/2019-559 ze dne 8. 11. 2023.
80. Za situace, kdy vypracování znaleckého posudku tímto znaleckým ústavem se časově shoduje přibližně se zadáním a vypracováním odborného vyjádření znaleckou kanceláří Pražská znalecká kancelář s.r.o. (rozdíl cca 2 měsíců) pak soud náklady žalobce zaplacené této kanceláří nepovažuje vůbec za účelně vynaložené, neboť se jedná pouze o odborné vyjádření, nikoliv o znalecký posudek. Bylo zbytečné zadávat k posuzování (popření správnosti) závěrů učiněných znaleckým ústavem APOGEO Esteem ve znaleckém posudku předloženém žalovanou, vedle znaleckého ústavu PricewaterhouseCoopers Česká republika s.r.o. ještě další znaleckou kancelář, byť její odborné vyjádření předcházelo znaleckému posudku zmiňovaného znaleckého ústavu. Proto soud žalobci z též důvodů, jako v předchozím případě, soud žalobci částku 96 800 Kč, kterou podle vyúčtování nákladů znalci zaplatil, na náhradě nákladů řízení nepřiznal.
81. Soud také nepřiznal žalobci náhradu nákladů řízení v částce 36 300 Kč za náklady znaleckého posudku znaleckého ústavu MBM-Hopet, s.r.o. Tento posudek byl totiž vypracován před podáním žaloby a žalobci sloužil jako podklad pro kvantifikaci požadované výši škody. Částka, kterou žalobce jako náhradu nákladů po žalovaném požaduje však nejsou v tomto případě, o nichž soud rozhoduje podle ust. § 142 a násl. o.s.ř. a násl. podle výsledku sporu. Jde totiž o příslušenství pohledávky, které však žalobce v průběhu řízení vůbec neuplatnil (k tomu srovnej nálezný ÚS sp.zn. III ÚS 2389/20 ze dne 30. 11. 2021).
82. Soud rovněž rozhodl podle ustanovení § 148 odst. 1 o.s.ř. o povinnosti v řízení neúspěšně žalované zaplatit České republice na účet KS v Brně částku 168 299,52 Kč, což je rozdíl mezi částkou vyplacenou soudem ustanoveným znalcům ve výši 373 429,52 Kč, po odečtení částky 168 299,52 Kč, která z uvedené celkové částky odpovídala součtu záloh, zaplacených žalobcem na vypracování znaleckých posudků.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to k Vrchnímu soudu v Olomouci, prostřednictvím Krajského soudu v Brně, pracoviště Husova 15.

Jestliže nebude dobrovolně splněna povinnost uložená tímto rozsudkem, lze navrhnout soudní

výkon rozhodnutí.

Brno 19. 6. 2024

JUDr. Jiří Jedlička v.r.
samosoudce